

Dr. Miliosz Nikolett

– *Nem most kértem először, hogy beszéljünk...*

– Valóban, de sokkal inkább szeretem mások történeteit megírni, vagy egy izgalmas témát körbejárni, mint magamról beszélni. Imádok írni, ez nagy szerelem az életemben. Nem ez az első beszélgetés, ami velem készül, mert az Egre Görög Önkormányzat vagy a Magyarországi Görögök Országos Önkormányzata kapcsán szerencsére több alkalommal volt már lehetőségem a terveinkről, céljainkról, a görög kultúráról, a görögségről beszélni a televízióban, a rádióban, a nyomtatott vagy elektronikus sajtóban. Magamról kevesebbet nyilatkozom, de egyszer, ahogy mondják, mindennek eljön az ideje.

– *Akkor kezdjük!*

– 1984-ben Budapesten születtem, Egerben nőttem fel, édesapám révén görög, édesanyám révén magyar származású vagyok, egy húgom van, akire nagyon büszke vagyok. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogi karán diplomáztam, de azóta is – önerőből – folyamatosan tanulok valamit, egyrészt azért, mert egy jogásznak ez elengedhetetlen, másrészt azért, mert vannak olyan területek, amelyek különösen vonzanak, így a részesük szeretnék lenni.

– *Miért pont a jog?*

– Mindig kitűnő tanuló voltam, de a humán tárgyak iránt éreztem nagyobb kötődést, így az, hogy jogász legyek, a választás során az első helyre került.

– *Az egyetemi felvételig idején már képviselője voltál az Egre Görög Önkormányzatnak...*

– Ez így van. Mielőtt az Egre Görög Önkormányzat 1998-ban először megalakult volna, nem sok lehetőségünk volt Egerben megélni a görögségünket. Persze hallgattunk otthon görög zenét, hallottunk görög szót, ettünk görög ételeket, de az más volt. Tizennégy éves voltam, amikor először lehetőségünk nyílt a családommal Görögországba látogatni. Máig emlékszem, milyen volt, mikor először megláttam a tengert.

– *1998-ban mi változott?*

– Az Egre Görög Önkormányzat megszületése az egre és az Eger környéki görögök számára olyan volt, mintha bekapcsoltak volna minket a görög vérkeringésbe. Lehetőségünk nyílt görög ünnepek megünneplésére, görög táncházak tartására, arra, hogy megismerhessük a távolabb élő honfitársainkat, értesítést kapjunk a budapesti nagyobb görög rendezvényekről, igaz, a táborokról mindig csak

utólag szereztünk tudomást. Volt görög iskolánk is, heti egy alkalommal, pénteken, iskola után. Kezdetben *dr. Pancsosz Jorgosz* tanította az ottani görög származású gyerekeket, majd az ő halála után a budapesti görög iskola küldött tanárokat. Sajnos nem a legnagyobb sikerrel, hiszen mindig a Görögországból érkező tanárookra bízta ezt a feladatot, akik nem beszéltek magyarul, mi pedig kezdőként nem beszélünk görögül, így az ábrákkal tarkított feladatlapoknál tovább nem igazán jutottunk. Emlékszem, húgommal mekkora izgatottsággal készültem egy-egy egre görög rendezvényre. Hatalmas élmény volt. Annyira magától értetődőnek éreztem, hogy amint betöltöm a tizennyolcat, én is szeretnék ennek a munkának a részese lenni, így augusztusi születésüként életem első választásán már görög önkormányzati képviselőjelöltként indultam 2002-ben.

– *Aztán jött az egyetem...*

– Igen, amint elkezdtem az egyetemet, a budapesti görög iskolába is jártam, illetve csatlakoztam a Helidonaki Görög Gyermekek- és Ifjúsági Táncegyütteshez, majd a mögé szerveződött Egyesülethez, mert annyira vonzott minden, ami görög. Rengeteget tanultam a görög kultúráról, a hagyományokról, a táncról, Görögországról. Ahol tudtam, önkéntes-

kedtem. Csatlakoztam a Görög Ifjúsági Egyesülethez is, hogy kiváló görög programokon vehessek részt, majd aztán én is segítsék a megvalósításukat. Imádtam a Sportnapokat, ahol például arcfestőként voltam jelen.

– *Mikor lettél képviselő a Magyarországi Görögök Országos Önkormányzatában?*

– 2007 júniusában kaptam a felkérést, hogy megüresedett egy hely, és rám számíttanak. Az első gondolatom az volt, hogy nekem ez nem hiányzik, én nem akarok a marakodások, veszekedések közvetlen szemlélője lenni, aztán mégis meggyőztek, és elkezdtem a munkát. Az eleje nehéz volt, mire megtanultam, hogy hogyan működik az önkormányzat, és hogyan tudok kilépni abból a szerepkörből, hogy mint legfiatalabb, ne csak „aranyos” legyek, hanem hallgassák is meg azt, amit mondani akarok. Hogy általam legyen hangja a többi fiatalnak és a vidéknek is. Közben nagyon sok értékes munkatársat, barátot ismertem meg.

– *Aztán jött a 2010-es, majd 2014-es nemzetiségi önkormányzati választás.*

– Igen, elindultam, bejutottam, és talán azért sikerült mind a két alkalommal, mert nem akartam görcsösen, számomra nem volt létkérdés, hogy ha nem jutok be, nem tudok mit kezdeni az életemmel. Nagyon érdekel a nemzetiségi jog, ugyanakkor más jogterület is vonz. 2014-ben aztán komolyabb feladattal bíztak meg: jogi elnökhelyettes lettem.

– *Mit jelentett ez számodra?*

– Megtisztelőnek éreztem, hiszen azt a mai napig elmondhatom, hogy tanult fiatal nőként a nemzetiségi politikában érvényesülni nagyon nehéz feladat. Elnökhelyettesnek lenni sosem azt jelentette számomra, hogy öt éven keresztül alkalmanként húszszor elismételjem ezt a szót, és ne legyen mögötte a Magyarországi Görögök Országos Önkormányzataért (az MGOÖ-ért) vagy az intézményeiért végzett munka, hanem azt, hogy feltérképezem, hol van rám szükség, és ott megtanuljak helytállni, csapatban gondolkodni. Arra büszke vagyok, hogy a munkahelyi kapcsolataimat sikerült úgy kialakítanom, hogy mindenki tudja, bármikor fordulhat hozzám, hogy megpróbáljunk megoldani egy felmerült problémát. Ez persze nem jelenti azt, hogy minden esetben éltek is a lehetőséggel. Sajnos nem minden probléma jutott el hozzám az elmúlt öt évben, nem minden területre volt rálátásom, nem mindenki gondolkodott csapatban. Az öt év folyamán nagyon sok hivatalos ellenőrzést kaptunk, melynek nyomán a 2014 előtti évek hiányosságai mellett új kihívásokkal is szembe kellett nézni, új szabályoknak megfelelni. Nőtt az adminisztrációs teher, új rendszert kellett kialakítani, így hamar nyilvánvalóvá vált, hogy nem elegendő ezt a munkát csak akkor végezni, ha egy főállás mellett éppen ráérek, így maradtam, hogy a jogi kérdések megoldásában segíthessek a kollégá-

imnak. Időről időre aztán más jogászok segítségét is igénybe kellett venni: a mai napig van, aki a peres ügyeket viszi, illetve a közbeszerzési eljárásokkal – mivel az egy külön végzettséget és regisztrációt igénylő szakma – közbeszerzési jogász foglalkozott. Nagyon szeretem a munkámban, hogy változatos, a jogi feladatok mellett pályázatírás, rendezvényszervezés, a görög kultúra és hagyományok képviselése, ápolása, előadások tartása, diplomáciai feladatok is a mindennapjaim részét képezték. Sosem szerettem tétlenkedni, megtanultam a titkári feladatok egy részét is, hogy ha szükséges, segíthessek.

– *Most, hogy az ötéves ciklus végére értünk, melyek voltak a legszebb pillanatok?*

– Nagyon sok szép pillanat volt, imádtam írni az újságba, bemutatni például vidéki közösségeket, nagyon sajnáltam, mikor ennek az időszaknak valamiért vége lett, de ez a hiány hívta életre az Egri Görög Önkormányzat Kalimera Eger! blogját, ahol remek munkatársakkal dolgozhatok együtt, és igazán igényes, sokoldalú tartalom összeállítására törekszünk. Nagyon szerettem a jótékonsági kezdeményezéseinket, amilyen például a „Fogadj örökbe egy széket vagy padot!”, melynek során a Nikosz Beloiannisz Általános Iskola és Óvoda bútorzata újult meg. Ugyanígy a „Lépünk együtt Andiért!” programot, melyben a nagyszerű Papageorgiu Andreáért fogtunk össze, vagy mikor Szofi néni mosógépes álmát váltottuk valóra, de említhetném azt is, mikor Helle Maximiliannal együtt toboroztunk a látássérült társaink számára felolvasókat görög művekből hangoskönyv készítéséhez. Igen fontosnak tartottam kiállni a görög fiatalságot érintő kérdésekért, a Helidonakiért, a Görög Ifjúsági Egyesületért. Nagyon szerettem azokat a pillanatok, mikor a jogi munkám hozzájárult egy-egy kérdés megnyugtató rendezéséhez. Különösen örültem, amikor anyakönyvi nyilatkozatokat írhattam, hiszen ez azt jelenti, hogy újabb remek görög emberkével gyarapodik a közösségünk. Számomra az igazi sikert az jelenti, ha alkotunk valami nagyszerűt.

– *Melyek voltak a hullámvölgyeid?*

– Azt gondolom, nincs olyan, hogy mindig minden jó, ez valahol természetes is. Amit a legnehezebben viseltem az elmúlt időben, ha valaki – bár egy csapat vagyunk – önös érdekeinek megfelelően kezdett el gondolkodni. Elszomorít a hazugság, mások megtevesztése és az, mikor nincs elismerve és értékelve mások munkája. Azt gondolom, nem szégyen az, ha valaki hisz abban a csapatban, amelylyel együtt indult, hisz egy-egy téma kidolgozásáért felelős személynek, főleg, ha a folyamatban fizetett szakértő bevonásával történt az előkészítés. Ha visszatekintek az elmúlt öt évre, nekem is voltak rossz döntéseim, de soha egy pillanatig nem voltam rossz-hiszemű. Vannak dolgok, amit már máshogy csinálnék, de az idő nem fordítható vissza, csak előre nézhetünk, és arra figyelhetünk, hogy a jövőre nézve

tanuljunk a hibáinkból. Rengeteget dolgoztam az elmúlt öt évben, és nem jövök zavarba, ha elnökhelyettesi beszámolót kell tartanom, munkámról a közvetlen kollégáim is be tudnak számolni. Akkor sem tűntem el, mikor tíz hónapon át nem kaptunk tiszteletdíjat, akkor is rendületlenül dolgoztam tovább: több száz – működést segítő – jogi dokumentum született ezen időszakban.

– *A görög fiatalságot visszatartó egyik legnagyobb erő a görög közösségen belüli légkör. Mit szólsz ehhez?*

– Félelmetesnek találom, hogy adott egy maroknyi közösség, amelyet összeköt a vér, a nyelv, a hagyomány, és az nem összetart, hanem széthúz. Folyamatosan azt hallom, hogy „mennyire fontosak a görög fiatalok”, vagy „át kell adni a stafétabotot”, de mikor ezt ténylegesen meg kellene valósítani, erre féltékenység/irigység/önös érdekek miatt mégsem kerül sor. Nagyon szomorú azt látnom, hogy egyre több görög fiatal veszítünk el emiatt, s egyre magasabb az egyes rendezvényeken részt vevők átlagéletkora. Meg kellene érteni, hogy ha nincs utánpótlás, nincs jövő. Tisztelet a kivételnek, mert azért vannak olyanok is, akik nem így gondolkodnak, de sajnos nem ez a jellemző. Nemcsak a személyes élmények, de a más fiatalokat ért támadások is visszatartó erőnek bizonyulnak. Ezért kellene egy alapvető szemléletváltás, hogy jó legyen ehhez a közösséghez tartozni.

– *Te is kapsz hideget-meleget...*

– Az építő kritikákra mindig vevő vagyok, hiszen ezek segítségével sokat lehet fejlődni. Sosem szégyen tapasztaltabbtól vagy a témában jártas szakembertől tanulni, ezeket az alkalmakat mindig keresem. Ám teljes mértékben elítélem azt a gyűlölködést, negatív hangulatkeltést, ami az utóbbi időben egyes fórumokon folyik (különösen érthetetlen ez, ha a korábban engem saját jelöltjükként indítani akaró jelölő szervezet képviselőjétől ered). Számomra megdöbbentő, mikor valaki úgy ítélkezik, hogy fogalma sincs a teljes tényállásról, az MGOÓ irodáiban zajló megbeszélésekről, vitákról, nézeteltérésekről, egymás közti levelezésről, a hivatalos szervek megkereséseiről, azok állásfoglalásairól, az adott személy témával kapcsolatos véleményéről, vagy arról, hogy pontosan mi történik. Bármilyen

hihetetlen, nem kerül fel minden a facebookra, és egyes emberek szerint, ami ott nem szerepel, az nem is létezik. A nézeteltérések és kérdések tisztázására nem a facebook a megfelelő fórum, ezért én ott nem megyek bele végtelenített, személyeskedő vitákba. Az viszont tény, hogy az engem negatívan minősítő emberek egyszer sem kerestek fel az elmúlt években, semmilyen formában, hogy az esetleges kérdéseiket feltegyék, nem ismernek sem engem, sem a munkám, mégis teljes bizonyossággal terjesztik az információikat. A dolog eléggé abszurd irányokat is vesz, amikor valaki például a közgyűlési hozzászólásaim megszerkesztésével, összevagdolásával, értelmének megváltoztatásával próbál meg lejáratni, vagy már előre negatív véleményt alkot rólam olyan feltételezés alapján, hogy a jövőben szerinte hogyan fogok dönteni. A mérce is furcsa: vannak, akiket feltételezések alapján, másokat a bizonyítható tények ellenére sem ítélnék meg.

Túl ezeken a negatív tapasztalásokon szerencsés vagyok azonban, hogy sok olyan embert ismerhettem meg, akiktől tanulhattam, akikkel jó együtt dolgozni, jövőt tervezni, nekik hálás vagyok.

– *Csodálom a kitartásod. Mi a cél a jövőre nézve?*

– Pontosan ennek a megváltoztatása. Hiszem azokat a célokat, amit az Egyesület is a magáénak vall. Szeretném, ha a múlt összes hibájából tanulva és azokat kijavítva jobb és fenntartható jövőt építhetnénk. Szeretném, ha egyre több görög származású fiatal venne részt a munkában, olyanok, akik a szaktudásukkal, szakértelmükkel építenék ezt a görög közösséget, persze a tapasztaltabb, bölcsőbb, idősebb nemzedékre is szükség van, együtt sokkal könnyebb. Senkitől nem várható el, hogy egyből a mély vízben álljon helyt, én nagyon szívesen segíték bárkinek a betanulási időszakban. Szeretném, ha a jövőben az önös érdekek háttérbe szorulnának, és mindenki jogszerűen, egymással együttműködve, csapatban gondolkodna, mert a görög közösség egy csapat, azt nem lehet vitákkal, marakodással, egyéniesített érdekekkel, egymás megfélemlítésével fenntartani.

– *Köszönöm az interjút!*

-DO-
kalimeraeger.hu

Látogasson el honlapunkra: www.nemzetisegek.hu